

NGAI KƠN RÃN XXXI SƠN AM A ỒI ÀO Ờ LỚH GỚS NÙS NHỚM

CHÚA NHẬT XXXI NĂM A CHIẾC ÁO KHÔNG LÀM NÊN THẦY TU

Pơnjông tiang ào, pơndi srã wãn, hỡ lah gùng dà đah bớđih bol gít gùng boh-lãm mớ bol Pharisêu đê, mớya ôi ào ờ lớh gớ s nùs nhớm.

Nổi dài tua áo, nổi rộng thẻ kinh, đó là cái cách thức bề ngoài của người Pharisêu, nhưng chiếc áo không làm nên thầy tu.

Ngăn behỡ, geh bớta gớ tamdrã loh làng ờ rớgớ tamrờm bal đớgùl Kơnrãn Jesu mớ bol gít gùng boh-lãm mớ bol Pharisêu, tài bớh bớta ngăn ờ rớgớ tamrờm bal mớ bớta blắc, jónau song-ring ờ rớgớ tamrờm bal mớ jónau blỡ.

Thật vậy, có một sự xung khắc rõ rệt không thể dung hòa giữa giới luật sĩ và Pharisêu với Chúa Giêsu, đó là vì sự thật không thể dung hòa với sự giả hình, sự ngay thẳng không thể đồng sàng với sự gian dối.

Ở di neh lah cau gít gùng boh lãm mớ bol Pharisêu gen lah cau dà blắc lớm, mớya dà blắc bớh tam đớlãm nùs cau, lớh cau in đớs dùl gùng mớ lớh gen sớlớ wớl, chan tus ờ pớndớp, sớlớu, ớ git git bàs.

Không phải hề cứ luật sĩ và Pharisêu là đều giả hình, nhưng là sự giả hình phát sinh từ trong lòng người, làm cho người ta nói một đằng làm một nẻo, nhiều khi đến mức lộ liễu, ngược ngạo, trơ trẽn.

Dà blắc lah bớta mớng iớh, bớh lới tàng cau gớ đớp? Ngăn lah bol gít gùng boh-lãm mớ bol Pharisêu ngai do.

Giả hình là một thứ tật xấu do đâu mà người ta mắc phải? Đặc biệt là giới luật sĩ và Pharisêu mà Chúa đối chất hôm nay.

Bol khai lah cau geh gớnoar, geh băng mớ lah cau bớtê bớto làng bol, hỡ lah bớta kớp-kớnh tam mpồl làng, mìnđ dùl bớta lah bol khai đớs mớ ờ lớh, bol khai tởntui kớnjỡ đớ pớni cau ndai, ai sã tìm gen ờ cok mớ nao tê.

Họ là những người có địa vị, có vai vế, và là những người có trách nhiệm giảng dạy dân chúng, đó là sự cần thiết cho cộng đồng, có điều là họ chỉ nói mà không làm, họ chất gánh nặng trên vai người khác trong khi mình thì không động ngón tay để lay thử.

Geh đớ Yàng pớnyớu bol khai be bớtê bớc pih cừ đah bớđih, mớya tấm đớlãm gen bằng bớta bớ ồm.

Có lúc Chúa ví họ như những mô mả tô vôi bên ngoài, nhưng bên trong thì đầy sự ung thối.

Ală jónau bótó do wèt dơ bol ất bô Juda, bol khai neh lòt tìs gùng dà Yàng dê gen tàng bol khai rộp pal tui dờp kớnjở ngăn bớh bớta lơh lòt bol khai dê.

Những lời giáo huấn này nhắm tới những người lãnh đạo Do Thái, họ đã đi trạch đường lối của Thiên Chúa nên họ sẽ phải chịu trách nhiệm rất nặng nề về hành vi của mình.

Gùng kis bol khai dê lah bớta dờng màng rólau jớh, ờ di mìnng bớ đớ mớ broã lơh đah bớđìh lơm.

Chính đời sống của họ mới là điều quan trọng nhất, chứ không phải là những lời nói và hành vi bên ngoài mà thôi.

Geh gớnoar gen krung geh priã, bàr bớta hỡ bớtòm bal mớ ở bớsrãm gớs cau, kớñ đớ lah kis niãm, gen gớlik gớs cau khất lơh mớ pớnhữ, hỡ lah bớta tìs gùng gớ-ớniã jruới ngăn bol gít gùng boh lãm mớ bol Pharisêu gớkòl, chan tus bol khai gớs cau sớlở công, kớñ đớ lah đớ gen di mớ lơh gen tìs.

Có quyền thì cũng có tiền, hai thứ đó cộng lại mà không học làm người, nghĩa là học lấy cái đức, thì sinh tật lộng hành và kiêu căng, đó là sự sai lầm tai hại nhất mà giới luật sĩ và Pharisêu mắc phải, tới mức họ trở nên những con người phản chứng, nghĩa là nói thì đúng mà làm thì sai.

Cau ớs đớ bedo: sớnm bớtăng bởi kòp, đớ ngăn gen ở di nùs. Kờn tómbời bớta kòp jê lơi gen cau pal jất gùng bớkrào wèr-ớt, pal nuềr kỡ hỡ song kớnm bởi kòp, mớya bớta kòp nùs nhóm dê gen kalke rólau, tòm rớyãs alã bớta tìs dê lah bớta pớnhữ, do lah bớta kòp nùs nhóm ở di mìnng bol gít gùng boh-lãm mớ bol Pharisêu kòl lơm, mớya gít nờ cau ndai tai.

Người ta thường nói rằng: thuốc đắng dã tật, nói thật mất lòng. Muốn chữa một thứ bệnh nào đó thì người ta phải tuân theo một quy luật kiêng khem, phải kiên nhẫn thì mới mong khỏi bệnh. Nhưng bệnh tâm hồn, đó là tội lỗi, còn khó chữa hơn nữa, mà gốc rễ sâu xa của tội là sự kiêu ngạo, đây chính là một căn bệnh tâm hồn chẳng những giới luật sĩ và biệt phái khi xưa mắc phải, mà ngay cả biết bao nhiêu người khác nữa.

Bol he ở di mìnng kớno iất jónau Kớnrãñ đớ mớ bol gít gùng boh-lãm mớ bol Pharisêu lơm, mớya sền dơ cau làng kólôi dờ sã tòm.

Chúng ta không chỉ nghe Chúa nói về giới luật sĩ và Pharisêu mà thấy mình vô sự, nhưng phải trông người mà ngắm đến ta.

He đăn lã jónau ngăn ngôn tómbời nùs he pràn niãm, geh kòp jê lơi lah he ở pớndớ wèr-ớt, chan tus jê yãn kal-ke?

Ta hãy xin lời sự thật chữa tâm hồn ta được lành mạnh, có thứ bệnh nào mà ta lại không cần phải ép mình kiêng khem, nhiều khi rất khổ nhọc và vất vả?

Kớnrãñ đớ: cau lơi yờ sã gen rộp kong tòmù, cau lơi tòmù sã gen rộp geh yờ, ở gớ bớta niãm lơi lah ở tóntào dờ bớnàng bớta tòmù sã, cau tòmù sã lah cau gít-wã he.

Mbơh gơlik he, mớ nchi lờ he geh lah ở bớh Yàng.

Chúa nói: ai nâng mình lên sẽ bị hạ xuống, còn ai hạ mình xuống sẽ được nâng lên, không có nhân đức nào chắc chắn nếu không đặt nền tảng trên sự khiêm tốn, người khiêm tốn là người biết mình, mình từ đâu mà có và cái gì mình có mà lại không bởi Thiên Chúa.

Gen tàng đớh lah “jớh ală lah bớh geh pà ” lah jớh nau đớh cau gít wă he, bớh gời Yàng hòi he gớh cau, bớh dônia kòn bớh nus Yàng hòi ã gớh cau pindờn.

Cho nên câu nói “tất cả đều là hồng ân” là câu nói của người biết mình, từ hư vô Thiên Chúa gọi tôi làm người, từ thế giới con người Chúa gọi tôi nên một tín hữu.

Dăn ai he in gít he mớ tớmù sã he, làng khoai dăn nùs sớndac Yàng dê.

Xin cho chúng ta biết mình và hạ mình để khẩn xin lòng thương xót của Thiên Chúa.

Lm. FX. K'Brel